

Evo me opet

Autor Administrator

Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:43 - Ažurirano Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:47

Evo me opet nakon sedam leta

da mi Te pogled začas celog ima,

da doznam Ti do svakoga mesta

i zakonačim sav u sećanjima.

Snagu mi daju vrela i visine

i kozje staze i šikare guste

i dahom bune dišem iz dubine

protiv svih što Te hoće da opuste.

Kao ukletog samoća Te huli,

Evo me opet

Autor Administrator

Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:43 - Ažurirano Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:47

jer bujnu mladost jedno vreme satre,

namerniku su puti iščeznuli,

na ognjištima ugašene vatre.

Ali otisci na stenama stoje

kao putokaz vremena što leti,

na stope davne stavljam stope svoje

i s njihovim se tragom istovetim.

Klanjam se svakom crvenome krovu

i novom gnezdu divnom kao cvet.

Stoletne lipe veće kolo zovu,

Evo me opet

Autor Administrator

Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:43 - Ažurirano Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:47

a dva razreda čini đaka šest.

Kad će Ti lice ozariti sreća

i kad iz Tvojih vrletnih busija

neobuzdanom snagom svih proleća

ponovo jednom mladost da proklija.

O nek zazveče klepke nebrojane,

kamen poleti, vedri oganj sine,

vesela pesma žetelačka krene,

o probudi se Velebitu džine.

Evo me opet

Autor Administrator

Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:43 - Ažurirano Četvrtak, 14 Rujan 2017 15:47

Kad pretočim u zrcala rečna

snom mojim grune java osunčana,

misao moja kao straža večna

čuvaće s Tobom vedre kute dana.

Dušan Ćurčić